

Hantverksvandring i Gamla Stan 11 september 2019

Vi samlades vid Evert Taubestatyn på Järntorget där våra två guider hälsade välkomna.

När alla var på plats delades vi in i två grupper, som skulle gå till samma ställen men i olika ordning.

Det roliga var att alla tre hantverkare vi skulle besöka är kvinnor.

Vår grupp gick först till guldsmeden Annika, som har sin ateljé på Östra Långgatan.

Vi fick veta en hel del om hur en guldsmeds arbete går till. Annika arbetar med beställningsarbeten.

De smycken hon har utställt i ateljén är inte äkta vara på grund av stöldrisken och även att det skulle behövas stora investeringar för att köpa in alla dessa smycken om de vore äkta.

Som kund kan man ha med sig ett smycke som man vill göra om, eller man kan lämna in eget guld som kan användas till något nytt smycke för att få ner kostnaden.

De utställda smyckena fungerar som inspiration.

Nästa besök var hos Larssons korgmakeri på Skeppsbron 46, runt hörnet in på Södra Dryckesgränd.

Erica, som är fjärde generationens korgmakare, tog emot i sin rätt trånga källarlokal.

Hon berättade om olika metoder att arbeta, till exempel med att fläta stolsitsar.

Mycket av hennes och hennes medarbetares arbete går ut på att göra eller laga olika korgmöbler och inte – som man kanske tror – att fläta korgar.

För att kunna böja de pinnar av rotting som ska bilda stommen till en möbel värms de upp med en gasolbrännare.

Det kräver erfarenhet och försiktighet att värma precis lagom för att det ska bli en fin böj och inte ett veck (som det råkade bli den här gången, eftersom Erica blev distraherad av att prata med oss samtidigt).

Erica hade pärmar fulla med gamla ritningar på möbler som hon kan använda fortfarande.

Här visar hon på en stolsits som är flätad av sjögräs.

Det tredje och sista besöket var på skomakeriet "Framåt" i Sven Vintapparens Gränd.

Här tog Carina emot i affären och berättade om skomakeriets verksamhet under sina mer än 70 år.

De arbetar nu mest med måttbeställda skor och skoreparationer.

Hon visade upp ett par gamla skor som exempel på hur det kan se ut när en kund kommer och vill ha hjälp. Ibland är skorna bortom räddning...

Carina visade sen sina egna skor, som knappast var vad vi hade väntat oss på en skomakare.

Hon använder alltid såna här "barfotaskor", som fötterna mår allra bäst av enligt henne. Men man behöver träna för att kunna använda dem hela dagarna.

I det bakre rummet, som är själva verkstaden, har de läster till olika kunder och allt material för att göra sina handsyddas skor.

Man jobbar för att hjälpa kunder som ibland har svårartade problem med sina fötter. Då gäller det att prova sig fram och rätta till ända tills resultatet blir perfekt.

Carina gav ett exempel på en man som alltid hade haft problem med att det klämde vid lilltån. Inga skor satt skönt.

Den gången räckte det med att trä om knytningen för att avlasta en nerv på ovansidan av foten. Det behövdes inga specialgjorda skor!

Till slut fick vi känna på ett antal olika skinn. Här är det ett anancondaskinn, som förstås bara är för att titta på inte göra skor av.

Det var en mycket spännande och intressant kväll i Gamla Stan!